שני נזירים פרק שמיני נזיר

סא.

תא שמע ומגלח ארבע תגלחיות ש"מ משום מצוה ש"מ. יש מפרשים דדייק מדכולל אותם ביחד ת"ל דמיין אהדדי וכולהו בתער אף השלישית שהיא לספק מזיר טומאה גם יש בספרים כתוב ומי ס"ד משום עיבורי טומאה אפילו נג' נמי קני וקשיא לן מאי מייתי והלא בכל התגלחיות יש להספקת אי במגלחת או בנזיר טהור אף בשלישית ושמא י"ל דאע"ג דבתגלחת שלישית אינה לספוקי תגלחת בנזיר[1] טהור שהיא לריכה תער מ"מ אם לא היתה תגלחת טומאה לריכה תער משום ספק דנזיר טהור לא היה[2] לריך גילוח שהרי עדיין לא היה מוחר לשתות יין:

הדרן עלך שני נזירים

הכותים[3] אין להם נזירות. ואין קרבנן קרב אף על גב דמקבלין מהם נדרים ונדבות ובגמרא מפרש מנלן: **נשים** ועבדים יש להן נזירות. בגמרא מרבה לה: **כופה** את עבדו. שמוחה על נזירותו בגמרא מפרש טעמא:

מנהני מילי. דעובדי כוכבים אין להם נזירות הלא בשאר נדרים דינן כישראל כדכתיב איש איש לרבות עובדי כוכבים שנודרים נדרים ונדבות כישראל והכא נמי נדר הוא: **דת"ר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה' וגו' בני ישראל ולא עובדי כוכבים.** אם קבלו נזירות אינו כלום ומותרין לשתות יין ואין מביאין קרבנות נזירות עליהם: למה לי קרא לרבות לעבדים והא אמרינן כל מלוה שאשה חייבת עבד חייב כה. כלומר הא קיימא לן הכי ובפ"ק דקדושין (דף כג.) יליפינן לה: **שאני הכא דקאמר קרא לאסור איסר על נפשו מי שנפשו קנויה לו יצא עבד.** ומע"ג דאמרינן דף ג.) מקשינן נזירות לנדרים מלנדור נדר נזיר להזיר: **והא** גבי ערבין דכתיב **בני ישראל ותניא בני ישראל מעריכין.** לומר ערכי עלי או ערך פלוני עלי: ואין העובדי כוכבים מעריכין. אף כי נודרים נדרים ונדבות כישראל: יכול לא יהו נערכים. אם אמר ישראל ערך עובד כוכבים עלי: ת"ל אם. והכא נמי גבי נזיר נימא דאהני מיעוטא דבני ישראל לומר כני ישראל נודרים[4] ומביאין קרבן אבל העובדי כוכבים אין נודרים ומביאים קרבן יכול לא יהו נודרים אלא לאסור ביין ובטומאה ת"ל אם דהכי נמי אמר הש"ם בסמוך: **למאי אילימא** לענין ירושה. דסתם מקום שנאמר בו אם לענין ירושה קרוי אביו: **מי** שמוחר **על ביבור [אב].** אבל עובד כוכבים לא מוחר: **מידי** [בנזיר כנדן] אבין כתיב ועניל כי קאמר לענין ירושה לא פריך הכי דסתם אב נקרא אב לענין ירושה: ולמה

תני רבי חייא זה לפני ביאת מים (חיים) וזה לאחר ביאת מים זה לפני זריקת דמים וזה לאחר זריקת דמים: שתגלחת הנגע וכו': בעי רמי בר חמא הני ארבע תגלחיות דקאמר משום מצוה או משום אעבורי שיער טומאה למאי נפקא מינה לעבורי[6] בנשא אי אמרת משום מצוה לעבורי בנשא לא ואי אמרת משום אעבורי שיער טומאה אפילו סביה נשא נמי מאי אמר רבא ת"ש ומגלח ארבע תגלחיות אי סלקא דעתך משום עבורי שיער טומאה אפילו בשלש נמי סגיא ליה שמע מינה משום מצוה שמע מינה:

הדרן עלך שני נזירים

הכותים [1]אין להם נזירות [2]נשים ועבדים יש להן נזירות חומר בנשים [3]מבעבדים [4]שהוא כופה את עבדו [5]ואינו כופה את אשתו: **גמ'** קתני הכותים אין להם נזירות מנא הני מילי דתנו רבנן [6]דבר אל בני ישראל ולא לעובדי כוכבים ואמרת אליהם לרבות את העבדים למה לי קרא האמרת [7]הכל מצוה שהאשה חייבת בה עבד חייב בה אמר רבא שאני הכא [8]דאמר קרא [9]לאסור איסר על נפשו במי שנפשו קנויה לו יצא עבד שאין נפשו קנויה לו (ו) הואיל ואין נפשו קנויה לו אימא גבי נזיר נמי לא קמשמע לן אמר מר דבר אל בני ישראל ולא לעובדי כוכבים וכל היכא דכתיב ישראל עובדי כוכבים לא והא גבי ערכין דכתיב [10]דבר אל בני ישראל [11]ותניא בני ישראל מעריכין [12]ואין העובדי כוכבים מעריכין יכול לא יהו נערכין [13]ת"ל איש שאני הכא דאמר קרא [14]לאביו ולאמו לא יטמא במי שיש לו אב יצא עובד כוכבים שאין לו אב למאי אילימא לענין ירושה [15]והא"ר חייא בר אבין א"ר יוחנן [16]עובד כוכבים יורש את אביו דבר תורה שנאמר [17]כי ירושה לעשו נתתי את הר שעיר אלא במי שמוזהר על כיבוד אביו מי כתיב כבד אביך גבי נזיר אלא אמר קרא לאביו ולאמו לא יטמא במי שיש לו טומאה יצא

פני רבי חייא. [6]טומאה והוא מלורע אין עולין לו לכאן ולכאן לפי שזה לפני ביאת מים וזה לאחר ביאת מים. נזיר טהור והוא מלורע נמי אין עולין לו לכאן ולכאן שמלורע מגלח לפני [7]זריקה ונזיר טהור לאחר זריקת דמים: **כעי רמי כר חמא הני ארבע תגלחיות** ומגלח ד' תגלחות מי אמר משום מצוה [8]אימתנו ממ"ש תרתי קמייתא משום תרתי תגלחיות [9]בלרעת ושלישית משום טומאה וכיעית משום [10]נזיר דטהרה וכולן כתער: **או דלמא משום עבורי שיער טומאה.** אימתנו ואפילו מעביר לה בגשא שפיר דמי: **ומי ס"ד משום עבורי שיער טומאה.** הוא דמגלח אפילו בג' תגלחות נמי סגיא דכיון דשתי תגלחיות שבמלורע ושלישית של נזיר טמא אינה אינה אלא עבורי שיער טומאה והאי דהדר מגלח בתגלחת רביעית הא ליכא עבורי שיער טומאה ואמאי מגלח אלא לאו ש"מ דכולהו אימתנו משום מצוה לגלח ארבע תגלחיות ש"מ:

הדרן עלך שני נזירים

הכותים אין להם נזירות. העובדי כוכבים שנדרו בנזירות אין נזירות חלה עליהן ומותרין לגלח ולשתות יין וליטמא למתים: **תומר בנשים מבעבדים שהוא כופה אם עבדו.** שהעבד שנדר בנזיר יכול רבו לכופו לשתות יין אבל אשתו שנדרה בנזיר אינו יכול לכופה (ב) וכיון שנדרה ושמע [1]לה ולא היפר לה שוב אינו יכול להפר: **גמ' קתני הכותים.** אין חייבין בנזירות אבל הנשים והעבדים חייבין: **דת"ר דבר אל בני ישראל.** אים אי אשה כי יפליא לנדור נדר נזיר וגו' [2]בני ישראל נודרין ואין העובדי כוכבים נודרין: **ואמרת אליהם.** אים אי אשה לרבות את העבדים שיש להן נזירות: **עבדים למה לי.** לרבויי קרא שיש להן נזירות: **הא אמרת.** בגמ' [3]קדושין כל מצוה שהאשה חייבת בה כו' וכיון שהאשה חייבת בנזירות כדכתיב[4] אים אי אשה אימתנו להו נמי עבדים: **שאני הכא.** גבי נזירות דאי לאו דאתי קרא אחרינא לרבויי עבדים מחייבי בנזירות משום דאמר קרא קמ"ל ואמרת אליהם לרבות את העבדים: **ואין העובדי כוכבים מעריכין.** אשה אמר ערכי עלי לא אמר כלום: **יכול לא יהו נערכין.** אשה אמר ישראל ערך (ג) [5] זה עובד כוכבים עלי שלא יהו בדבריו כלום: **תלמוד לומר אים.** אי אשה כי יפליא נדר בערכך נפשות לה' דאיתנהו בכלל ערך ונותן ערכו כפי שנומיו של עובד כוכבים (ד) הכא נמי גבי נזירות ליהוי עובדי כוכבים בתורת נזירות דאם אינן נזירות להניא קרבן דכתיב בני ישראל ולא עובדי כוכבים ליתהנו בהו אים דליהוי נזירים אבל לא מביאין קרבן כדלקמן: **שאני הכא.** גבי נזיר [6]מה שאינו בתורת נזיר כלל דאמר קרא לאביו ולאמו לא יטמא במי שיש לו אב דיבר הכתוב שהוא חייב בתורת נזיר: **יצא עובד כוכבים שאין לו אב.** דאין אבות לעובד כוכבים: **למאי הלכתא.** אמרת דאין אבות לעובד כוכבים: **אילימא לענין ירושה:** כו' **כי ירושה לעשו נתתי את הר שעיר.** להוריש לבניו אלמא דאין אבות לעובד כוכבים לענין ירושה: **אלא.** אימא הכי (ה) לאמו ולאביו נמי שמוזהר על כיבוד אביו בא לך הכתוב לומר שלא יטמא בשביל נזירות שעליו ועובד כוכבים הואיל ואינו בכיבוד אביו אין נזירות חלה עליו:[7] יצא

תא שמע ומגלח ארבע תגלחיות ש"מ משום מצוה ש"מ. יש מפרשים דדייק מדכולל אותם ביחד ת"ל דמיין אהדדי וכולהו בתער אף השלישית שהיא לספק מזיר טומאה גם יש בספרים כתוב ומי ס"ד משום עיבורי טומאה אפילו נג' נמי קני וקשיא לן מאי מייתי והלא בכל התגלחיות יש להספקת אי במגלחת או בנזיר טהור אף בשלישית ושמא י"ל דאע"ג דבתגלחת שלישית אינה לספוקי תגלחת בנזיר[1] טהור שהיא לריכה תער מ"מ אם לא היתה תגלחת טומאה לריכה תער משום ספק דנזיר טהור לא היה[2] לריך גילוח שהרי עדיין לא היה מוחר לשתות יין:

הדרן עלך שני נזירים

הכותים[3] אין להם נזירות. ואין קרבנן קרב אף על גב דמקבלין מהם נדרים ונדבות ובגמרא מפרש מנלן: **נשים** ועבדים יש להן נזירות. בגמרא מרבה לה: **כופה** את עבדו. שמוחה על נזירותו בגמרא מפרש טעמא:

מנהני מילי. דעובדי כוכבים אין להם נזירות הלא בשאר נדרים דינן כישראל כדכתיב איש איש לרבות עובדי כוכבים שנודרים נדרים ונדבות כישראל והכא נמי נדר הוא: **דת"ר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה' וגו' בני ישראל ולא עובדי כוכבים.** אם קבלו נזירות אינו כלום ומותרין לשתות יין ואין מביאין קרבנות נזירות עליהם: למה לי קרא לרבות לעבדים והא אמרינן כל מלוה שאשה חייבת עבד חייב כה. כלומר הא קיימא לן הכי ובפ"ק דקדושין (דף כג.) יליפינן לה: **שאני הכא דקאמר קרא לאסור איסר על נפשו מי שנפשו קנויה לו יצא עבד.** ומע"ג דאמרינן דף ג.) מקשינן נזירות לנדרים מלנדור נדר נזיר להזיר: **והא** גבי ערבין דכתיב **בני ישראל ותניא בני ישראל מעריכין.** לומר ערכי עלי או ערך פלוני עלי: ואין העובדי כוכבים מעריכין. אף כי נודרים נדרים ונדבות כישראל: יכול לא יהו נערכים. אם אמר ישראל ערך עובד כוכבים עלי: ת"ל אם. והכא נמי גבי נזיר נימא דאהני מיעוטא דבני ישראל לומר כני ישראל נודרים[4] ומביאין קרבן אבל העובדי כוכבים אין נודרים ומביאים קרבן יכול לא יהו נודרים אלא לאסור ביין ובטומאה ת"ל אם דהכי נמי אמר הש"ם בסמוך: **למאי אילימא** לענין ירושה. דסתם מקום שנאמר בו אם לענין ירושה קרוי אביו: **מי** שמוזהר **על ביבור [אב].** אבל עובד כוכבים לא מוחר: **מידי** [בנזיר כנדן] אבין כתיב ועניל כי קאמר לענין ירושה לא פריך הכי דסתם אב נקרא אב לענין ירושה: ולמה

תני רבי חייא זה לפני ביאת מים (חיים) וזה לאחר ביאת מים זה לפני זריקת דמים וזה לאחר זריקת דמים: שתגלחת הנגע וכו': בעי רמי בר חמא הני ארבע תגלחיות דקאמר משום מצוה או משום אעבורי שיער טומאה למאי נפקא מינה לעבורי[6] בנשא אי אמרת משום מצוה לעבורי בנשא לא ואי אמרת משום אעבורי שיער טומאה אפילו סביה נשא נמי מאי אמר רבא ת"ש ומגלח ארבע תגלחיות אי סלקא דעתך משום עבורי שיער טומאה אפילו בשלש נמי סגיא ליה שמע מינה משום מצוה משום מצוה שמע מינה:

הדרן עלך שני נזירים

הכותים [1]אין להם נזירות [2]נשים ועבדים יש להן נזירות חומר בנשים [3]מבעבדים [4]שהוא כופה את עבדו [5]ואינו כופה את אשתו: **גמ'** קתני הכותים אין להם נזירות מנא הני מילי דתנו רבנן [6]דבר אל בני ישראל ולא לעובדי כוכבים ואמרת אליהם לרבות את העבדים למה לי קרא האמרת [7]הכל מצוה שהאשה חייבת בה עבד חייב בה אמר רבא שאני הכא [8]דאמר קרא [9]לאסור איסר על נפשו במי שנפשו קנויה לו יצא עבד שאין נפשו קנויה לו (ו) הואיל ואין נפשו קנויה לו אימא גבי נזיר נמי לא קמשמע לן אמר מר דבר אל בני ישראל ולא לעובדי כוכבים וכל היכא דכתיב ישראל עובדי כוכבים לא והא גבי ערכין דכתיב [10]דבר אל בני ישראל [11]ותניא בני ישראל מעריכין [12]ואין העובדי כוכבים מעריכין יכול לא יהו נערכין [13]ת"ל איש שאני הכא דאמר קרא [14]לאביו ולאמו לא יטמא במי שיש לו אב יצא עובד כוכבים שאין לו אב למאי אילימא לענין ירושה [15]והא"ר חייא בר אבין א"ר יוחנן [16]עובד כוכבים יורש את אביו דבר תורה שנאמר [17]כי ירושה לעשו נתתי את הר שעיר אלא במי שמוזהר על כיבוד אביו מי כתיב כבד אביך גבי נזיר אלא אמר קרא לאביו ולאמו לא יטמא במי שיש לו טומאה יצא

מסורת הש"ס

(א) פירוש פס המשיר את הטיעה, ב) [מנחות עג:], ג) [מגיגה ד. כריתות ז:], ד) [נקמן סב:], ה) ערכין ה:, ו) קדושין יח. [ומפרק פס אלא מהכל כי לגני לינן], ז) ל"ל מגיגה ד., ח) [במדבר י], ט) ל"ל נדרים, י) [ל"ל מגיגה דף ד.].

תורה אור השלם

1. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַפְלִא לִנְדֹּר נֶדֶר נָזִיר לְהַזִּיר לַיְיָ׃
במדבר ו ב
2. אִישׁ כִּי יִדֹּר נֶדֶר לַיְיָ אוֹ הִשָּׁבֵעַ שְׁבֻעָה לֶאְסֹר אֵסָר עַל נַפְשׁוֹ לֹא יַחֵל דְּבָרוֹ כְּכָל הַיֹּצֵא מִפִּיו יַעֲשֶׂה׃
במדבר ל ג
3. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ כִּי יַפְלִא נֶדֶר בְּעֶרְכְּךָ נַפְשׁוֹת לַיְיָ׃
ויקרא כז ב
4. לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לַאֲחִיו וּלְאַחֹתוֹ לֹא יִטַּמָּא לָהֶם בְּמֵתָם כִּי נֵזֶר אֱלֹהָיו עַל רֹאשׁוֹ׃
במדבר ו ז
5. אֵל תִּתְּנוּ בָם כִּי לֹא אֶתֶן לָכֶם מֵאַרְצָם עֵר מִדֶּרֶךְ כַּף רֶגֶל כִּי יְרֻשָּׁה לְעֵשָׂו נָתַתִּי אֶת הַר שֵׂעִיר׃
דברים ב ה

נוסחת הריב"ן

ס) מיר שמע דהוא מלורע אין תגלחיותיו עולין כו׳: ב) זריקת דמים: ג) אינון: ד) דלרעת: ה) מיריות דטהרה: ו) ושמע כה: ז) וגו׳ אים לרבות את העבדים כו׳ וכשאתר ליתא: ח) עובד כוכבים זה: ט) מ״ט ליתנהו בתורת נזיר כו׳ שהוא כתורת נזיר: י) בכ״י מסוף כאן גליון מי כתיב כבד כלומר קרא דלאביו לא משתמש שיהא יקוים לכבדו אבל לעיל לא פריך מי כתיב אביו המוריאו דהא פשיעא דעיקר אב הוי לענין ירושה. מתוס׳ עכ״ל:

הגהות הב"ח

(א) גמ׳ והואיל ואין נמשו: (ב) רש״י ד״ה מומר וכו׳ דכיון שנדרה ושמע: (ג) ד״ה יכול לא וכו׳ ערך עובד כוכבים זה עלי וכו׳ כדבריו כלום ת״ל אים כי יפליא כל״ל ומיעוטא אי אשה נמתק: (ד) בא״ד והכא נמי וכו׳ ולא עובדי כוכבים איתנהו כהו אים: (ה) ד״ה אלא אימא הכי לאביו ולאמו נמי שמוחכר:

מוסף רש"י

ת״ל איש. אים משמע כל דהו (ערכין ה:).

עין משפט נר מצוה

א א מיי׳ פ״ב מהלכות מירות הלכה עח:
ב ב מיי׳ שם הלכה ח׳ [והכהנים״ם בספקוני נדרים פ״ו סימן יז]:
ג ג מיי׳ שם הלכה יח:
ד ד טוש״ע י״ד סימן רלד סעיף לט:
[ה מיי׳ פ״ב מה׳ מגיגה הל״ח טוש״ע י״ד סימן רסו סעיף יז]:
ה ו ז מיי׳ פ״ח מהלכי ערכין הלכה ו ומגיד משנה קנה:
ו ח מיי׳ פ״ו מהלכות נחלות הלכה ט ומגיד משנה לו טוש״ע מ״מ סי׳ רפג סעיף ג:

הגהות התוספות

1. ל״ל בתגלחת מיר. 2. נס״י יהיה. 3. נס״ר הנשים. וכן בכולה פירקין. וכן כרוב מקומות שבש״ס שמכר עכו״ם לו כומי הוא משליחם יד המנקר וכ״ל נר. 4. ל״ל נזירים.

פי' הרא"ש

הני ד׳ תגלחיות דאמרי׳ משום מצוה כלומר כולהו משום מצוה דאפילו טמא ודאי ומוחלט ודאי היו כולן צריכין תער אפילו תגלחת שלישית שהיה משום טומאה: או משום אעבורי שער שיעביר ממנו שער שהי״ל בשעה שנטמא ובעבורי נשא סני. וה״ה דמיבעיא ליה לכל תגלחת נזיר טמא וצ״ל דא״נ סני ליה בעבורי נשא צריך לגלח מקצת ראשו בתער או במספרים שאם היה סך נשא כל ראשו הו לא הדר ומוחלט ולא מצי למעבד תו תגלחת שניה של טהרה וק״ל דמסתברא דאפילו נזיר טהור מצי לעבורי שערו בנשא רק שישייר ב׳ שערות וצ״ל דתרי גווני נשא נינהו יש נשא שהשער צומח אח״כ. ואע״ג דבס״פ ג׳ מינין (אמרינן) דבע״ר תער דגמרי׳ ליה מנזיר טהור הכי נמי סלקא סגיא דשמעתן הכי דמי דבר חמא הוה מספקא ליה ת״ש מגלח ד׳ תגלחת ואי אמרינן משום עבורי נשא[6] בנ׳ סני מעבר עביר שער שהי״ל בשעה שנטמא ואע״ג דבתגלחת שלישי׳ איכא לספוקי נמי בתגלחת [נזיר] שהוא צריכה תער מכל מקום אם לא היתה תגלחת טומאה צריכה תער משום ספק נזיר טהור לא היתה צריכה גילוח שהרי עדיין לא יהא מוחר לשתות יין ולשמא למתים אלא ש״מ שאף תגלחת נזיר טמא משום מצוה רצרי׳ תער:

סליק פרקא

ש"מ העובדי כוכבים אין להם נזירות אע״פ שעובדי כוכבים נודרין

נדרים ונדבות כישראל אם נדר בנזיר אין עליו תורת נזיר ראין מקבלין ממנו קרבנות נזיר להקריבם ואם בא לימלך אם מותר לשתות ולטמא למתים מחיירים לו: שהוא כופה את עבדו כופהו לשתות יין ואינו כופה את אשתו לשתות אם לא שאמר בלי הפרה: ב) שהוא מפיר אשתו ובהפרה זו נתבטל הנדר ומותרת לשתות יין אף לאחר שתתאלמן או תתגרש ואינו מיפר את נדרי עבדו אע״פ שכופהו לשתות יין הנדר מיהו קיים ואם נשתחרר משלים את הנזירות ולא נהירא הך פירושא דהיינו סיפא הפר לאשתו הפר עולמית אם לא שנאמר דפרושי קא מפרש שהוא מפיר נדרי אשתו ואף אם נתרצה אחר ההפרשה שתקיים את נדרה אין עליה תורת נזיר שכבר נתבטל הנדר ובעבדים אף אם כפהו לשתות יין אם רוצה האדון אח״כ שיקיים נזירותו צריך לקיימו. הפר לעבדו לאו דוקא אלא שכפהו לשתות יין: עבר מכנגד פניו שברח בגמרא מפרש טעמא: **גמ'** דבר אל בני ישראל בנזיר כתיב ולא עובדי כוכבים: הא אמרת כל מצוה שהאשה חייבת וכו׳ דגמרי׳ לה לה מאשה: שאני הכא דאמר קרא לאסור אסר על נפשו ואע״ג דהאי קרא בנדרים כתיב בפ״ק דנדרים מקשינן נזירות לנדרים מלנדור נדר נזיר להזיר: ולא העובדי כוכבים מעריכין שאם אמר ערכי עלי או ערך פלוני עלי לא מחייב יכול לא יהו נערכים אם אמר ישראל ערך עובד כוכבים זה עלי ת״ל איש הכא נמי גבי נזיר אימא אהני מיעוט דאין העובדי כוכבים נודרים ומביאין קרבן כישראל ואתי ריבויא ראיש שיש עליהם תורת נזיר שלא לשתות וליטמא למתים: יצא עובד כוכבים שאין לו אב הלכך אינו בתורת נזיר ליין ולטמא למתים הלכך ליכא למדרש הכא איש לרבוי. ותמיה לי לבני ישראל למה לי דליכא למימר דמהאי קרא לא שמעינן אלא יין וטומאת מתים ואתא בני ישראל למעוטי מקרבנות דלא הוה מסתבר שיביא קרבנות נזיר הואיל ואין עליו תורת נזיר כלל ועוד אי מצי למדרש האי קרא לחצאין אכתי נימא מי שאין לו אב מטמא למתים ומאיש נרבה שאסור לשתות יין אלא דאי האי קרא ליכא למידרשיה לחצאין וכ״ל דמהאי קרא לא הוה שמעינן מידי אי לאו כתיב בני ישראל אלא בחר דכתיב בני ישראל אתיא הך דרשא לאפוקי מרבויא דאיש: שנאמר ירושה לעשו נתתי את הר שעיר נתן לו להורישו לבניו. מי כתיב כבוד אב לענין נזיר ולעיל לא פריך מי

[1] נראה דל״ל משום עבורי שער כנ׳ תגלחות הנ׳ קני לעבורי שער שהי״ל בשעה שנטמא וכו׳. [2] שיין לתוספתין דלקמן דף סב ע״ב.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com